

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
FACULTEIT VOOR PSYCHOLOGIE EN EDUCATIEWETENSCHAPPEN

Academiejaar 2005/2006

Naam: Daphne Chuffart

Richting: Agogiek

Titel verhandeling & promotor

Promotor: Prof. dr. Dominique Verté

Samenvatting

Het Centrum ter Preventie van Zelfmoord (CPZ) is een non-profitorganisatie die zijn vrijwilligers voornamelijk inzet om aan zelfmoordpreventie te doen via het beantwoorden van crisisoproepen (de zelfmoordlijn). In dit onderzoek wordt aan de hand van een kwalitatieve bevraging nagegaan wat de motieven van ex-vrijwilligers waren om te stoppen, en of die motieven verband hielden met een negatieve beleving van (delen van) beleidsaspecten. De bevraging van de beleidsaspecten is gebaseerd op een onderzoek van Van Win en Sels (2005) naar de beleidsaanpak van het CPZ. Verder werden de vragen zo opgesteld dat ze geïnterpreteerd kunnen worden aan de hand van de Verwachtingstheorie van Vroom (1970) en de 'Theory of Planned Behavior' van Ajzen en Fishbein (1980).

Voor ex-vrijwilligers die stopten om uitsluitend praktische redenen (veranderingen in werksituatie,...) tonen de resultaten geen verband tussen hun stopmotieven en hun beleving van het beleid. Voor ex-vrijwilligers die stopten om andere dan uitsluitend praktische redenen, blijkt vooral een negatievere beleving van het aspect "taken" doorslaggevend te zijn geweest.

Dit onderzoek komt tot volgende hypothese: Vrijwilligers bij het CPZ haken af omwille van de discrepantie die zij ervaren tussen de task-specific self-efficacy¹ bij aanvang van het engagement en die na verloop van tijd. Vrijwilligers bij het CPZ halen hun voldoening en beloning voornamelijk uit de taken (het beantwoorden) zelf. Wat verder bij het engagement komt kijken is niet van primordiaal belang. Pas wanneer het positieve beeld dat zij hadden van hun eigen (aan)kunnen van het beantwoorden negatief evolueert, daalt hun verwachting er de verhoopte voldoening/ beloning uit te halen, en overwegen zij om af te haken. De staf kan de inzichten uit deze werkhypothese gebruiken om in de toekomst gericht in te spelen op het zelfbeeld van zijn vrijwilligers, om zo het verloop te beperken.

¹ Bandura stelt dat 'task-specific self-efficacy' het beeld is dat een persoon heeft m.b.t hoe succesvol hij een bepaalde taak kan uitvoeren (Pajares & Schunk, 2001).